

NATEPIĆ (1) *vb pf*

3 sg m praet natępił.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Trochę stępić; przen: umniejszyć [czego komu]: Vrody mi nátepił [frasunek]/ rozumu vdżiera/ Aż prawie wśzyftká połtác mego ciáálá zmiera. PaxLiz B2v.

Formacje współrdzenne cf TĘPIĆ.

DD